

opusdei.org

Homilija u zagrebačkoj katedrali, 26.06.2010

Homilija apostolskog nuncija
Maria Roberta Cassaria
prigodom blagdana sv.
Josemarije u zagrebačkoj
katedrali, 26.6.10.

25.06.2010.

UVOD

Braćo i sestre, drago mi je što mogu
slaviti ovu Svetu Misu u čast svetog
Josemarie Escriva de Balaguera,
osnivača Opusa Dei i velikog

svjedoka Krista i njegova Evandjelja. Od ovog sveca našeg vremena baštinimo dubok nauk vjere i svijetle primjere za nasljedovanje, počevši od njegove bezgranične vjernosti papi i sveopćoj Katoličkoj crkvi.

Bratski zahvaljujem monsinjoru Jorge Ramosu na pozivu te s njim zajedno pozdravljam sve članove i prijatelje Opusa Dei u Hrvatskoj i sve vas, dragi svećenici, redovnice, sjemeništarc i nazočne vjernike.

Pripremimo se za ovu Euharistiju i povjerimo milosrdnom Gospodinu svoje nakane da svakodnevno provodimo svet život kao prava djeca Boga-Ljubavi.

26 lipnja 2010

Braćo i sestre, dragi prijatelji,

Slavimo Euharistiju na liturgijski blagdan svetog Josemarie Escriva de Balaguer u zagrebačkoj katedrali

gdje poživaju smrtni ostatci
Blaženoga Alojzija Stepinca. Sveti
Josemaria i blaženi Stepinac bili su
divni uzori svetosti, življene u
svakodnevnom životu, vremenski
nama blizi i doživljavamo ih kao
bliske „prijatelje i uzore“ u vjeri i u
autentičnom i hrabrom kršćanskom
svjedočenju.

Sveti Josemaria je rekao u jednoj
svojoj homiliji: „Tamo gdje su vaše
težnje i vaš rad, tamo gdje se izlijeva
vaša ljubav, tamo je mjesto vašeg
svakodnevnog susreta s Kristom. Po
zemaljskim stvarima trebamo se
posvetiti, služeći Bogu i svim ljudima
“. Pozivao je na življenje svetosti u
običnim stvarima života.

1. Čitanja koja smo čuli pomažu nam
da se prisjetimo bitnih odrednica
duhovnosti i djela svetog
Utemeljitelja Opusa Dei.

Možemo reći da je sveti Josemaria
Escriva u svom životu iznad svega

iskusio ono što je sveti Pavao proglasio u drugom čitanju koje smo slušali: „Svi koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji" (Rim 8,14). Naš je svetac još u mladosti osjećao da njegov život pripada Bogu i da se to pripadanje može nazvati upravo sinovstvom. Svijest da je dijete Božje, da pripada Gospodinu, da ga vodi Duh Sveti, dovela gaje do toga da je svoj život usredotočio na budno slušanje i poslušno izvršavanje Božjeg glasa. Shvatio je da njegov život nije proizašao iz ničega i da ne ide prerna ništavilu, nego da dolazi od Boga i daje Bog na njega mislio od vječnosti.

Smisao životnog poziva vodio je svetog Josemariu u njegovu životu i to mu je pomoglo da vedro živi ispunjen radošću, premda je u nutrini osjećao neizbježne poteškoće koje život sa sobom donosi. On je iz dana u dan osjećao Božju blizinu, iz

čega je crpio snagu i svjetlo za velikodušno vršenje svoga poslanja.

2. Shvaćanje života kao poziva stoji u temelju jedne od najosobitijih i najvažnijih odrednica njegove duhovnosti i duhovnosti koju je sveti Josemaria predao svojim duhovim sinovima: tražiti svetost živeći duh vjere u svakodnevnom životu. Kako reče papa Ivan Pavao Drugi u homiliji na Trgu svetog Petra na dan njegove kanonizacije: „Bio je običan svetac. Zaista bio je uvjeren, da onaj koji živi u svjetlu vjere, u svemu vidi prigodu za susret s Bogom, sve ga potiče na molitvu ”.

U tm pogledu, sveti Utemeljitelj Opusa Dei uistinu je anticipirao tvrdnju Drugog Vatikanskog Koncila o univerzalnosti poziva na svetost: to iest svetosti ne kao povlastice nekolicine nego kao dara i obveze na koju Gospodin poziva sve krštenike, na koju Gospodin poziva sve nas. Bog

poziva svakoga od nas na spasenje koje se odnosi na vječni život, a odnosi se i na naše zemaljsko iskustvo, novog života u ljubavi i pravednosti; svetost je sinonim spasenja, to je životni plan za sve kako nas ponovno podsjeća papa Ivan Pavao Drugi u svom Apostolskom pismu Novo Millennio Ineunte: Mnogovrsni su putovi .svetosti i prikladni su za svako zvanje ".

3. Na stranici Lukina evanđelja slušali smo pripovijest o Petrovu pozivu. Poput apostolskog prvaka i sveti Josemaria je čuo u svom srcu jasni odjek Gospodinova poziva da ga slijedi izbliza, da bude ribar ljudi. Utemeljivši Opus Dei, on je prihvatio i u djelo proveo Isusov poziv „izvesti na pučinu i baciti mreže", izvesti na pučinu mora svijeta da bi osvojio za Krista srca svih muškaraca i žena.

Sveti Josemaria, čovjek duboke intuicije, pribavio je Crkvi silnu energiju milosti i humanosti. Rad, svaki rad dobio je središnju ulogu u ekonomiji svetosti i kršćanskog apostolata. On je zapisao: „budući da je Krist prihvatio rad, rad je postao otkupljena i otkupiteljska stvarnost; nije samo okvir čovjekova života, nego i sredstvo i hod svetosti, stvarnost koja se može posvetiti i koja posvećuje."

Poučavajući kako u životu treba povezati prirodni dinamizam ljudskog rada s milošću, sveti Josemaria snažno potvrđuje primat nadnaravnog života sjedinjenog s Kristom te istodobno jasno vidi da se on mora pretvoriti u prodornu snagu kršćanske animacije svih vjernika u svijetu. On piše „Samo je jedan život načinjen od tijela i duha i to je onaj život koji mora biti - u duši i tijelu - svet i ispunjen Bogom ".

4. Promatrajući život svetog Josemarie bez daljnjega možemo reći da je bio svećenik velikog duhovnog formata a u isto vrijeme čovjek akcije. Isticao se mnogovrsnim djelatnostima kojima je najviši cilj bio što je moguće više širiti riječ spasenja, to jest Evanđelje. Svi se divimo nebrojenim inicijativama u apostolatu koje je promicao sveti Josemaria u svrhu širenja Kraljevstva Božjega među muškarcima i ženama svih društvenih slojeva. Zapisao je: „Svi su pozvani na svetost. Gospodin zahtijeva ljubav od svih: mladih, starih. neoženjenih i oženjenih, zdravih i bolesnih, učenih i neukih, bez obzira gdje radili i gdje se nalazili". Postavši po krštenju dijete Božje, čovjek sudjeluje u novom dinamizmu koji ga čini sposobnim ostvariti puninu ljudskosti u Kristu. To je svetost: punina čovječnosti u Kristu. On je shvatio (kao nitko prijenjega tijekom Crkvene tradicije) da poziv na svetost ne zahtijeva

izvanredna iskustva, nego da se prava izvanrednost sastoji u sinovskoj vjernosti, življenoj u običnoj svagdašnjici. Obični ljudski život j-e izvanredni događaj jer je to život djeteta Božjeg. Odgovor na opći poziv na svetost, na puninu osobne ljudskosti u jedinstvu s Kristom, čini također da svaka ljudska aktivnost postaje mjesto susreta s Bogom. Prava genijalnost duhovnosti svetog Josemarie sastoji se u ovom jedinstvenom otkriću čovječnosti u kršćaninu.

5. Danas njegovi sinovi, članovi Opusa Dei (svećenici, i druge posvećene osobe, kao i laici) ozbiljno, stručno i predano promiču inicijative apostolata svog Utemeljitelja, na svim područjima. Slobodan sam iznijeti vam da sam osobno bio svjedok toga, jer sam dublje upoznao i cijenio Opus Dei, posebno tijekom svoga boravka u Japanu, Litvi i Estoniji. I sada u Hrvatskoj.

Krist je svojoj Crkvi dao svetog Josemariu kako bi čovjek živio jedinstvo i puninu u svim segmentima osobne egzistencije; kako bi čovjek spoznao da je temeljno načelo ovog jedinstva i izvor ove punine osoba Isusa Krista. Sveti Josemaria uči i današnjeg čovjeka, čovjeka sve više rastrgana u samom sebi, a rastrgana i izvana, da se pravi način da postane ono što jest u svakidašnjem životu rađa iz milosnog sjedinjenja s Kristom.

Draga braćo i sestre, spomen na svetog Josemariu ispunja nas pouzdanjem pred svetošću koja je uvijek moguća, dapače obvezujuća, za svu djecu Božju.

Utecimo se Mariji „Kraljici svih svetih" i njoj povjerimo svoje dnevno nastojanje, molimo je da upravlja naše životne korake u nadi da ćemo se jednog dana naći svi zajedno u slavlom zajedništvu svetih. Amen.

+ Mario Roberto Cassari apostolski
nuncij

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/homilija-u-zagrebackoj-
katedrali-26-06-2010/](https://opusdei.org/hr-hr/article/homilija-u-zagrebackoj-katedrali-26-06-2010/) (19.03.2026.)